

силенъ и по-способенъ, и ся наелъ смѣло за това дѣло. Нека видимъ сега до колко е уллучилъ, за да му благодаримъ, ако е наистинѣ уллучилъ.

За това онъ стѣпва въ матеріѣж *майсторскы* съ едно общо обозрѣніе и казва отъ устата на Стриттера, че « Византійцитѣ сѣ имали такова широко и не ясно понятіе за име Хунни, шгото са види че и сами не сѣ знаели, кого да наричатъ съ това име. » Послѣ прилага че, « както другояче старитѣ Гърци наричахъ Ски-ти всичкитѣ малко познати тѣмъ народи, што живѣехъ на сѣверъ, тѣй и Византійцитѣ давахъ името Хунни на всичкитѣ токоречи народи, които сѣ живѣли на сѣверъ отъ долний Дунавъ и отъ Черно-Море. »

Но това общо обозрѣніе, колко и да ся рече истинно, нищо не може ны доказа за нашятъ предметъ, щомъ ся приложи въ частность. Дѣйствително, отъ то що нѣкои Византійци наричали съ името Унны и нѣкои народы, които не сѣ были истинни Унны, произлиза никакъ че не е имало и истинни Унны; и отъ то що тѣи нѣкога называли, съ името Унны, и Авары, и Словены, и Гепиды, и Куманы, и Турцы и Узы, не производи пакъ непременно че не сѣ наричали съ това имя и народтѣ Българы. А това е толкова истинно, що и самъ г. Дриновъ исповѣдува тутакъ си че тѣи наистинѣ наричали съ имя Унны и самыты Българы, и приема за истинны Унны оныя « които, каже, едно време прѣсидяхъ власта си (т. е. властѣж си) много на далече въ Европѣж и въ Азіѣж, и покорихъ подъ власта си (сиречь властѣж си) много разнородни племена, . . . и до толко испълнихъ очитѣ на Византійцитѣ, гдѣто тѣ си ги прѣдставихъ за много голѣмъ народъ, съ когото съединявахъ всички малко познати тѣмъ племена, които паднахъ подъ Хунциска власть, или из-послѣ се явяхъ на това протранство. по което се простираше испърво Хунската силна държава. » Имало убо истинни Унни владѣющи, имало и Българе които понекогажъ ся наричали отъ Византійциты *Унни*: А като е тѣй, дѣлото ся смаява, и не остава друго да ся пыта, освенъ тѣя двѣтъ: 1-о Наистинѣ Българе ли сѣ были оныя, за които въ 5-ый § на Въведеніето у исторіѣжъ си цѣи смы казали че нѣкои Ву-